

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS HAJDUMEGYEI FÜGGETLENSÉGI PÁRT HIVATALOS KOZLONYE.

ELŐFIZETESI ÁRAK:

Helyben: félévre 6 kor., negyedévre 3 kor. — áll.
Vidéken: félévre 9 kor., negyedévre 4 kor. 50 áll.

PÓSZERKESZTŐ:

BENEDEK JÁNOS.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ
SZÉKELY IMRE.

POLITIKAI ROVATVEZETŐ:

Dr. BOROSS LAJOS.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:

Debreczen, Fő tér 42. szám. Lamprecht palota
első emelet, az udvarban.

Türelem!

Irtá: **Bakonyi Samu.**

November 18-ika után nem lehetett többé kétség az országgyűlés feloszlatásában. Aki ilyen cselekmény elkövetésére szánja el magát, hiába hirdeti, hogy az állítólagos üdvös cél érdekében „csak egyszer” akarta a törvényt megsérteni. A törvénysértések meredéken való zuhanás feltartóztathatlan s egyik bün kergeti a másikat, míg a romlás földidőzője maga is belehull a mélységbe.

Aki erőszakkal megtörte a nemzet képviselőinek tanácskozási rendjét, az okszerűen és szükségkép eljutott a királyi eskü szentségének a megtöréséig s aki nem riadt vissza ennek az alkotmánybiztosítéknak a lerombolásától, hogy neki tetsző időben új választásokat csinálhasson: ki fogja arról alhinni, hogy mindezt a bünt csak azért követte el, hogy ideális tiszta fegyverekkel vivja meg az alkotmányos küzdelmet? A nemzet ítéletét kérte, de természetesen bőséges hatalmi és anyagi eszközeivel

mindent el is követett, hogy ez az ítélet reá nézve kedvező legyen.

Becsületes hittel szállottunk harcra. A megtámadott alkotmány védelmét és elveink iránt való törhetetlen hűségünket hirdettük a nemzetnek. Igazságunk volt minden fegyverünk. És a hatalom, a pénz, a megfélemlítés mindig erősebb fegyvernek bizonyult. Ne mondja senki, hogy most ártatlanabb választásokat kellett elszenevedni, mint például 1896-ban. A különbség csak annyi, hogy az erejének tudatára ébredt nemzettel többé nem tudtak megcirkózni. Tanulják is meg végre, hogy egyetlen igazi, legyőzhetetlen erő van: a nemzet.

Hiszen mikor a ránk zudult ádáz hatalmi áradattal szemben fölvetjük a harcot, nem volt a mi hitünk gyöngé, de nem tagadhatjuk: nem hihetjük, hogy a nemzet olyan erősnek bizonyul, hogy győzedelmeskedik az erőszak és a hitszegés minden veszedelmén. És bekövetkezett a hihetetlen, a váratlan, a páratlan megújulás. A nemzet

ítélete a bünhődés örvényébe suttotta a bünös hatalmat.

Nincs a világon természetesebb, mint a győztes nemzet követelése. Követeli ítéletének végrehajtását. Nem mi hívtuk föl az ítélekezésre. Nem ilyet kívántak, de ilyen ítéletet kaptak. Avagy csak az olyat kellett volna végrehajtani, amely a november 18-iki erőszakot szentesíti vala? Oh igen, akkor országvilág visszhangoznék a diadalüvöltéstől: a nemzet ítít s ki ítélete előtt meg nem hajlik, lázadó! Azóta már meg volna az indemnit, ujonctörvény s a végleges házszabályrevízió vagy tán éppen a véderővita és a gazdasági kiegyezés körül járnánk, vagy inkább járnának azok, akiket a karhatalom a Házból ki nem üzött...

Egyelőre azonban a képviselőház elnöki székében Justh Gyula ül s a nagy nemzeti többség legyőzhetetlen erejének tudatában várja, míg alkotó munkáját megkezdheti.

Mer ez a munka mindenestre alkotó lesz. Mert nélküle és ellene alkotó munkára senki sem vállal-

Kézlogótól a bölcsőig.

(Georges Foley, a legnépszerűbb francia-
rók sorába tartozik, pompás szatírárt írt a modern jegyváltásról, lakodalomról, nászutasról és a mézes hetek örömeiről. Aki elővassa igazat ad nekünk abban, hogy ha magyar neveket teszünk az idegenek helyére, akkor remekül találó magyar társadalmi képet kapunk abból a csipős kis tanulmányból, amelyet itt alább közlünk.)

— Hogy szeretem-e a férjemet? Hidd el édesem, hogy nem igen tudom.

— Hogyan, fogod mondani — már tiz hónapja, hogy férjénél vagy s nemsokára kis babád lesz s még most sem tudod?

— Bizony szívem ez így van. Nem tudom. Azt hiszed, hogy a házasságban van az embernek ideje szerelemre gondolni?

Micsoda fogalmad volt neked a jegyzésről? Én azt gondoltam, hogy kettőben, elhagyatott helyeken, illatos bokrok közt,

holdfény mellett fogunk sétálni s titokzatos zenét fogunk hallani a fűvek közül, az ágak közül, az égről, a saját sziveinkből. Mind-ebből nem volt semmi.

É helyett este nyolcz órától kezdve ide-oda lökdöste a Louvreban a Bon Marc-kéban, a divatárus, fehérneműs boltokban, azután a varrónőnél. Látogatásokat kellett tennünk Páris minden részében, föl-föl kellett szállnunk az emeleteken, lóhalálban vágattunk a bérkocsiban, kaptunk névjegyeket, táviratokat, telefonüzeneteket s mindannyira felelni.

Reggeliztünk a leglehetősebb órákban s farkaséhség után a gyomrunk telt lett egyetlen morzsa kenyérről. Ebédeltünk zokogó mamával szemközt, ki egy légyüvülésre elsírta magát s egy ideges apa mellett, aki minden percbe fölkel, csapdossa a tókat s a völgénynyeléjfélig értekezik. Mikor ez távozik, az ember levetkőzik, téveteg pillantásokat vet a hófehér égyára s mondhatni, szinte örült vágygyal készül az

alvára, — mert el van mindenképp törődve.

De kopp! kopp! kopp! bejön a mama, hogy jóéjszaka kívánjon. Odaül az ágy szélére és elkezd:

— No meg vagy elégedve? . . . Biztosan érzed, hogy tetszik? . . . Mit mondt az este? . . . Mit feleltél neki?

S eltart reggeli három óráig. Mikor a mama kimegy, az ember úgy van az alvással, mint az evéssel. Ha tulmentünk az időn, akkor már nem kell semmi. Az ember le nem hunyja többé a szemét, hánykolódik, forgolódik, gondolkozik az ágyában. Másnap persze migraine van. Ha jól emlékszem, az én jegyesi összes benyomásaim ebben foglalhatók össze: szerettem volna letülni.

— Igaz, hogy tul voltam esigézva, — mondták ilyenkor — de majd nyughatsz az esküvő után.

No ugyancsak nyughattam.

Elérkezett az esküvő napja. Az em-

Tavaszi czipő különlegességek érkeztek

MICHELSTÄDTER UTÓDA Mandel Lipót

Pia-z-utca 40.

első debreczeni czipő raktárába

Ries csúszáza mellett.

Gőzmosóda

Széchenyi-u. 42.

Telefon 323. szám.

kozhatik. Es bizonyos az is, hogy a függetlenségi és 48-as párt nem a saját multjának a romjain akarja jövőjét fejleszteni. Azt a becsületes magyar népet, amely daczolva a tél zordon fagyával, leküzdve a szükölködő család szegénységét, szembezállva a hatalmasok boszujával, ellenállott kísértésnek, kedvezésnek, üldözésnek, hitét megtartotta romlatlan lelkének tiszta ideálján: ezt az erős, hűséges, bennünk bizó magyarnépet de hogy csináljuk mi meg a hatalomnak minden földi és mennybéli kincseiért!

Es a magyar nemzet, ha megsegített bennünket a választásokon, bizik is bennünk, hogy az általa, javunkra megváltoztatott helyzetben nem követjük azok példáját, akiket méltán bélyegeztünk meg előtte az elfeladás elítélésével. Köztünk és a régi balközép között valóban csak annyi különbség volna, hogy annak tagjai szegreakasztották elveiket s ezen az áron beléphettek a többségbe, mi pedig többségre jutván, legelőbb is kényelmetlen elveink egy részétől akarunk magunkat megszabadítani, hogy a hatalom kínálkozó berkeiben minél gyorsabban és biztosabban letelepedhessünk?

Igaz, hogy nincs általános többségünk, de ki kételkedhetnék abban, hogy a fejlődés törvényei a mi vetésünket érlelik? Micsoda hitet, micsoda bizodalmat érdemelnék mi a magyar nemzetől, ha most, mikor buzánk kalászába szökken, a botor mohóság kaszájával levágnánk az egész éltető jövendőt! Nem kell sietnünk! Erős volt ez a nemzet a

harcz hevében. Legyünk erősek a türelem bölcsességében is. Majd jönnek a meleg napok. Mikor nem lehet várni a pénzzel, mikor már nem lehet halasztani az ujonczozást. Ezeknek a napoknak a melegtől majd csak megint érik a mi gabonánk is. Nem egyszerre. Szépen, rendben, a természet legőzhetően örök törvényei szerint.

Megragadunk mindent, el nem engedünk semmit, amivel elveinket a megvalósuláshoz közelebb vihetjük. Sőt megvalósítjuk mindazt, amit a most rendelkezésünkre álló alkotmányos eredmények segítségével megvalósíthatunk. A többire pedig törekszünk tovább, mint eddig, hiszen és törhetetlenségünk jutalmául és a maga javát teljesen belátva, a nemzet teljes hatalmát a mi kezünkbe nem adja.

A mai helyzetben pedig hadd keseregjen az osztrák császári bánat elvesztett paradicsomán. Volt idő, amelyről a költő zengé, hogy „Magát az elnyomott magyarnak kisírni sem szabad”. Mi az osztrák könyveknek szabad folyást engedünk. Hiszen, csak van bennünk annyi emberi szív, hogy belássuk, mi nagy gyász érte őket odaát, akik az engedelmes régi magyar többséget siratják. Hadd ocsudjanak föl egy kissé a szörnyű csapás kinjából. Majd ha tisztán látnak, be kell látniok, hogy megváltozott a világ sorja: a magyar nemzetet császári önkényvel többé legyőzni nem lehet. Van türelme, de van ereje is!

Bizonytalanság.

A legteljesebb bizonytalanságban vagyunk s nincs ember, aki megmondhatná, hová megyünk, merre tartunk, mire lehetünk elkészülve. Tizenhatan jártak audiencián a királynál; mindegyikről többé-kevésbé tudjuk, hogy kihallgatása milyen körülmények között ment végbe; de hogy a magyar nemzet, amely egy nagyszerű választási eredménnyel kopogtat a Burg ajtaján, talál-e meghallgatást: azt nem tudja senki.

E részben teljes a homály. Amíg Andrássy Gyula gróf egyedül tárgyalt a királynál, addig tudtuk legalább, hogy hanyadán vagyunk, tudtuk, hogy miben lehetséges a békés egyezés s tudtuk, hogy miben vannak nehézségek, amelyek fennakadást okoznak; de volt okunk hinni és remélni, hogy az akadályok ma vagy holnap elhárulnak a kibontakozás útjából. Ma semmit sem tudunk és semmit sem látunk. Ma már nem tudjuk, mit gondoljunk s mit higgyünk és mit reméljünk. Ma csak homályt látunk és bizonytalanságot.

Ugy áll a dolog, hogy a sok szakács elsózta a levest. Tizenhat szakács: sok szakács s egyiknek-másiknak nemcsak sőt nyomtak a markába, hanem jócskán paprikát is. Azt aztán mind beleszórták a jó nemzet életébe. Voltak, akik — tisztesség ne essék szólni — beléköptek a tálba. Ha ők nem ehetnek a levesből, ne merítsen belőle más se, legkevésbé pedig a gyűlölt koalíció. És a nemzet, amely régóta koplal, koplaljon tovább.

Mindezt pedig magyar politikának nevezik — nemcsak ma vagy tegnap, hanem hova-tovább közel négyszáz esztendő óta.

Furesa mesterség az a politika. Az

bert a komorna megforgatta balra, szalagokkal teletűzdelt, begombolta, kigombolta; a fűzős befűzte, a fodrász megfésülte, a varrónó telegombostűzte, az öreg dada fölhozta a cipőmet, hét öreg nővérem az alatt a kosztümet gombolta, a nagynéném pedig a hajamat tépte azon ürügy alatt hogy a fátvólamat ma tüzi fel.

Azután elkezdve a násznapomtól, az ezredestől, le egészen a házmaster kis leánykájáig mindenki össze vissza ölel. Aki csak belép hozzánk, mindenkinek nyujtanom kell az arcomat. Lehet, hogy még a főpinczér, a cukrász, a péklegények is megcsókoltak. Lehet, mondom, mert nem láttam semmit, nem hallottam semmit, nem ismerem semmit.

Löktek, taszítottak s én mentem gépiesen, mint az alvajáró. Agyam nem volt tele más gondolattal, mint a saját képpemmel, mely a tükrökből nézett felém mindenfelől. S micsoda kép volt ez! Sárga megrutult, elcsigázott vékony arczoska. Azt hiszem, sohasem voltam oly rut, mint akkor.

Azután újra kocsiba s egyenesen a templomba. Már előre számítottam rá, hogy ki fogom magamat pihenni a nagy vörös karszékben. Alig, hogy leültem, fel kellett állanom. A sekrestyében ismét sorra ölelkezés és csókolódzás. Nemkülönb a viláreggeli alatt. Gratuláltak, szerencsét kívántak, bókoltak, én meg azalatt egy székot kerestem.

A közönség elszéledt. Akkor újra jött a szobaleány, az öreg bonne, a varrónó, hét vén unokanővérem és nagynéném, kik már résen álltak s megrohantak. Ismét

agraffs, bouton, ékszer, gombok, csipke, fésű, hajdísz, kesztyű, czipő s azután belöknek a szalonba. Sorra ölelkezések, csókok, sirás, lépcsómászás, kocsiszás az állomásra, lökdösődés, waggonba szállás, a jegy elszedése, fütty, vonatindulás, azután éber álom.

Szürkületkor Lyon: látogatás és reggeli a férjem unokatestvéreimél. Másnap Marseille: látogatás és reggeli az én unokanővéreimél. Toulonban a keresztanyámnál. Cannesban az egyik sógoromnál. Nizzában a barátainknál. Montecarióban roulette. S tiz hétig tart ez így. Már nem is éreztem a lábam. A férjem azzal biztatott, hogy majd kipihenhetem magamat, ha hazaérünk. Mikor pedig hazaértünk: családi ebédek, látogatások, fogadások, bálók, mulatságok. Kétségbe voltam esve.

Egyszerre csak reménység villant meg előttem. A legendás káposztalevél alatt a váravárt gyermek megmozdult. Azt hittem, meg vagyok mentve s azt gondoltam, hogy attól a percztől kezdve, hogy gyermekem lesz, békét hagynak. Előre élveztem a tétlenségben eltöltött reggeleket, a chaise longue-ban való pihenést, az ágyban való reggelizést, a nyolcz óraker való lefekvést. S hogy a kéjes restségnek ezt az idejét siettessem, a férjemmel tudtul adattam az egész családnak az örvendetes eseményt.

Még aznap este nálam volt az egész világ. Általános ölelkezés és csókolódzás. Azután csoportok képződtek körülöttem s megbeszéltek a nagy eseményt. Olvasd csak végig leveletem, hogy megtudd mily rettenetesen csalódtam.

Először az anyósom ült mellém s fontoskodva mondá:

Most már vége van az ábrándoknak és s sőtáknak, gyermekem. A te szereped immár nem szinekura. Komolyan el kell kezdened az ő nevelésével foglalkoznod.

— Már? Várjon, míg megszületik.

— Az ember nem kezdheti elég korán. Már most el lehet vetni abba a kis lélekbe minden jónak a csiráját. A jó benyomásokat át lehet rá származtatni s épp azért e benyomásokat jól meg kell válogatni. Szeret olvasni.

— Nem nagyon.

— Pedig kell. Válogasson nemes, felekölt gondolatokkal telt könyveket. Holnap majd küldök 10—12 erkölcsnemesítő munkát. Ez a morálra vonatkozólag. De hátra van a testi nevelés. Szeretném ha a gyermek szép is lenne. Szeret festeni vagy min tázni?

— Ahogy vesszük.

— A fiam majd elvezeti a Louvreba s naponta két óráig nézze a legszebb képet. Az én férjem is így csinált velem. Nagyon sokáig néztem Anticoust s a fiának csakugyan trák orra lett.

Azután odajött az anyám is.

— Az is valami, ha valaki szép, de én zenész unokát szeretnék. Előfizettem számra a Chatelet hangversenyeire. Ettől a fiacskának jó hallása lesz. Azután néhány drámát is meg kell nézned, mert ettől érző szívet kap.

Az apósom:

— Azt akarom, hogy bátor fiakó vál-

országos érdek úgy össze-vissza bogozódik benne az egyének érdekével, hogy ritka ember, aki az országot egyedül szolgálván, teljesen ki tud vetközni önmagából és föl tud emelkedni a teljes elfogulatlanság, a teljes önzetlenség magaslatára.

Mennyi intrika és mennyi gyűlölködés van itt, uram fia! Mennyi tör és mennyi árok és mennyi cselszövés van itt elvetve a tisztas és becsületes törekvés útjában! Hogy tombol itt a páros szenvedelem! Hogy gyalázzák, lekisebbítik, megcsufolják és befeketítik legjobbainkat! Micsoda orgiákat ül a rágalom és a meztelen hazugság, amely czéltáblájául épp a nemzet legjobb fiait és legnemesebb törekvéseit tüzi ki!

Mindezt politikának nevezik és a legsilányabb ösztönökből meritik az eszközöket és a legádázabb indulatok föltevésére törekcsenek. Az ország szolgálata, lehetetlen, hogy ilyen eszközök használatát kívánja a nemzet hü fiaitól. Csak a megbántott becsvágy, csak az egyéni féltékenység és csak a sértett önérdék nyul a fekete gyűlölség fegyveréhez.

A magyar nemzet élni akar, hogy méltóan betölthesse nemes hivatását. Az állami élet minden terén óhajtja kifejleszteni erejét, érvényesíteni befolyását, tökéletesíteni egyéniségét, gyakorolni törvényes jogát. Sokáig tűrte az ország nemzeti léteinek fogyatékait, leplezetlen hiányait. Az állam egyik nagy, egyik legnagyobb szerében: a hadseregben, amelyre vért és vagyont áldozunk, ma is idegen, sőt gyűlölt a magyar. Ez egy megalázó állapot, amelyen végre változtatni kell. Sokáig készültünk rá, de a Tisza-kormánynak egy brutális merénylete, amelyet az alkotmány épsége ellen intézett, megárlelte az elhatározást.

Az ítéletre felhívott nemzet megbuk-

jék belőle, aki nem ijed meg egy puskalövéstől. Ha örömet akar nekem szerezni, el fog kísérni az őszi vadrszatokra. Reggelenként pedig elmegyünk azéllövésbe gyakorolni magunkat.

A papám:

— Ha jó lenne a gyomrom s erősek a lábaim, én lennék a világ legboldogabb embere. Azt tanácslom, hogy mindent egyél össze-vissza, nehogy a fiad válogatós legyen. Azután annyit gyalogolj, amennyit csak elbírsz. Ettől megerősödik. S ahányszor csak valaha eüldölsz, mindig jobb lábbal lépj ki, hogy fiu legyen.

Az egyik unokanővérem:

— Mivel mindig hányási ingereid vannak, mindig legyen a szádban vagy egy darab sárga cukor, vagy gummi arabicum. Ha pedig fuldoklási rohamaid vannak: ülvé aludj.

A másik:

Legjobb térdén állva aludni az ágy előtt s a két könyökkel a matrácra támaszkodni. Többször kell magadon eret vágatni, a lábat végigrakni piócákkal s 86 óráig diétát tartani. A legkisebb izgatottságra meleg lábvizet kell venni s jeget tenni a fejre...

Igy állunk kedves barátóm. Nagy szerencse lesz, ebbe a „pihenésbe” bele nem pusztulok.

tatta a régi rendszert s azoknak adott többséget, akik a jogfolytonosság alapjára helyezkedtek és a nemzet jó ainek teljességét irták zászlajukra.

Ez történt. Kinek baj ez és kinek szerencsétlenség? Kinek van oka ezen sópánkodni? És kinek van oka gyűlölséggel, gúnynyal, tőrrel és átokkal szembe szállni a nemzet felséges ítéletével?

Okaván rá az önző hatalmi érdekek, amely a beállott fordulatban a maga sérelmét és a maga bukását látja. A pártos önzés az, amely a gyűlölségben kéjeleg s amely valósággal ujjong most azon, hogy a nemzeti követelések teljesítése nehézségekbe ütközik. Ujjongani a nemzet kárán, mert ez mások kárával is jár: ez is magyar politika. Jobban mondva: magyarok politikája, de nemmi esetre sem magyar nemzeti politika.

A függetlenségi kör közgyűlése.

— március 13.

A debreczeni függetlenségi kör tegnap délután tartotta saját helyiségében évi rendszeres közgyűlést. A közgyűlés lefolyásán átlengett az a hazafias, lelkes hangulat, mely a kör tagjainak szívét, lelkét el-tölti.

A közgyűlés lefolyásáról munkatársuk a következőkben számol be:

A függetlenségi kör helyiségében a tagok igen nagy számmal gyűltek össze tegnap délután.

A kör buzgó, derék elnöke, B. Nagy János kevéssel fél három után nyitotta meg a közgyűlést, melynek elején a kör két kiválóan derék, munkás választmányi tagjának haláláról emlékezett meg a kör.

A múlt év folyamán hunyt el Eöry Mihály, kinek a kör megalakítása körül vannak örökké fennmaradó érdemei és Erdélyi Ferencz, kit a csendes, de eredményes tevékenység jellemezett. Mindkét elhunyt választmányi tag érdemeit jegyzőkönyvben öröklítik meg.

Tassy Miklós titkár számolt be azután a kör múlt évi igazán eredményes működéséről.

Március 15-én, a szabadság nagy, szent ünnepén részt vett a kör mindazokban az ünnepségekben, melyeket városunk társadalma rendezett. A debreczeni csata évfordulóján — augusztus 2 án — elszándokoltak zászló alatt a debreczeni honvédek között nyugvó névtelen hősök sírjához, hogy a nagy csata évfordulóján lerója kegyeletos háját.

Kossuth apánk halálának évfordulóján — szeptember 19 én — szépen sikerült társas vacsorát rendezett a kör, melyen vendégül látta a tizenhárom egyenruhás honvédet.

A Tisza-kormány 1904. november 18 án elkövetett undok merénylete, alkotmánytiprása és törvénytörése az egész ország felháborodását vonta maga után. A felzúdulás nyomán ezrével mentek köröktől és társaságoktól az üdvözlő táviratok az ellenzékhez. A függetlenségi kör az első között volt az ellenzék üdvözlésében és buzditásában. November 27-én hosszú táviratot küldtek Kossuth Ferencznek, a szövetség ellenzék elnökéhez. Kitartást és erőt kívánva biztosították az ellenzék támogatásukról.

Néhány nappal a választások előtt — 1905 január 21-én tartotta a kör bálját az Arany Bikában. A bál nemcsak hatalmas anyagi hasznot hajtott, de erkölcsileg is igen fényesen sikerült.

Jelentette továbbá a titkár, hogy az elnökség a kör helyiségének bérletét három

évre meghosszabbította. Említést tett ezzel kapcsolatban a titkár arról is, hogy a kör házalapja szépen gyarapszik.

Szép sorozat említi azután a jelentés azoknak a jótékonyaságoknak, melyeket a kör a múlt évben tett.

A kör tagjainak a száma is egyre gyarapszik. Jelenleg 554 tagja van e körnek, de igen sok azoknak a száma is, kik mostanában helyezték kilátásba belépésüket.

Ami e szép erkölcsi működésen kívül az anyagi eredményt illeti, azzal is megelégedhetik bárki.

A múlt évben 8280 korona 88 fillért vett be a kör. Ezzel szemben volt 4834 korona 60 fillér kiadás. A múlt évi tiszta haszon tehát 3445 korona 78 fillér.

A kör építendő házának alapja is emelkedett a múlt évben. A házalap ma 4578 korona.

Mielőtt a felmentményt megadták, a kör egyik tagja indítványozza, hogy a házalapra készített perselyt hordják körül. Az indítványt szívesen fogadták és a házalap csinos összeggel gyarapodott a gyűjtés útján.

Ezek után a közgyűlés egyhangulag köszönetet szavazott az elnökségnek lelkiismeretes, buzgó munkásságért.

A kör könyvtáráról Szendrey Imre könyvtárnok tesz jelentést, mely a könyvtár szép gyarapodásáról és jelenlegi fényes állapotáról számol be.

1091 mű van a könyvtárban 1600 kötetben. A múlt évi gyarapodás e téren 109 kötet könyv. Adakoztak 1904-ben B. Nagy János két hatalmas, sok kötetből álló művet; kivüle Nánázy Ferencz és Mécsáros Lajos gyarapították a könyvtárt. Ugy a jólelkű adakozóknak, mint a könyvtárnoknak őszinte köszönetet mondott egyhangulag a közgyűlés.

A körnek éveken át volt ügybuzgó, szorgalmas, agilis gazdája, Tóth Gergely állásáról lemondott s állását még ismételteti megválasztása esetén sem tartaná meg. Elfelelt a közgyűlés őszinte sajnálkozását fejezte ki és a gazda érdemeit méltatva, működéséért jegyzőkönyvi köszönetet szavaztak. Kálmány István indítványára Tóth Gergelyt örökös tiszteltbeli körgazdának választották meg.

Az elnök indítványára a körgazdai tisztséget egyhangú felkiáltással Sarkady Ferenczettel töltötték be.

A Petőfi dalkör meghívta a kört hazafias hangú meghívó levélben a dalkör március 15-iki ünnepségére.

Elhatározták, hogy a Petőfi dalkör estélyén a kört az elnökség fogja képviselni, de a tagok is lehetőleg nagy számmal jelennek meg.

A kör hazafias, buzgó, lelkes, derék elnöke: B. Nagy János szép beszédben figyelmezteti a kör tagjait, hogy a szabadság szent napjának évfordulóján, március 15-én zászló alatt vonul ki a függetlenségi kör a főiskola hazafias ifjúsága által rendezendő ünnepélyekre. Kérte az elnök a tagokat, hogy 15 én délután két órakor minél nagyobb számmal jelenjenek meg a kör helyiségében.

Magunk részéről szentül hisszük és meg vagyunk győződve, hogy a függetlenségi kör imponans számban fog feltűnni azokon az ünnepélyeken, melyeket Debreczen szent eszméinknek magasztos ünnepén rendez.

A kör ügyésze, dr. Király Péter szomorú kötelességet teljesített azután. Felolvasta és ismertette azt a levelet, melyben a debreczeni honvédegylet eseteli szomorú anyagi helyzetét.

Az öreg honvédek átirata mély megdöbbenést keltett valamennyi jelenlevő hazafias lelkében.

Az elnök felhívta a tagokat, hogy e czélra mindenki adakozzék legjobb tehetsége szerint.

A nemes czélra a körözött iven csakhamar igen sok aláírás gyűlt össze és a

kör tagjai szép összeget adtak össze a szegény öreg 48-as honvédek egyletének hazafiás céljaira. A kör maga, mint testület, pénztárából nagyobb összeget utalványoztat ki a honvédegyletnek.

A választmány a „Borsszem Jankót” hazafiatlan, undok iránya, becsületérzést sértő hangja miatt a körből kitiltotta.

A közgyűlés egyhanguan és lelkesedéssel hagyta jóvá a választmány helyes intézkedését.

A közgyűlés végén öt tagu bizottságot küldenek ki a jegyzőkönyv hitelesítésére.

A kör belügyeire vonatkozólag tettek még néhány indítványt.

Az elnök mondott aztán igazán szép, szívreható beszédet, melyben örömet fejezte ki a felett, hogy a kör tagjai olyannyira érdeklődnek a kör ügyei iránt és hogy oly önzetlen lelkesedéssel vesznek részt a hazafiás mozgalmakban.

Buzdítja végül a tagokat, hogy az a szent tűz, mely lelkükben, szívükben eddig égett, ezután még nagyobb, még hatalmasabb lánggal lobogjon.

Erre a szép felhívásra mintegy feleletként egyszerre felállott a közgyűlés valamennyi tagja és egy szívvel, egy lélekkel, buzgón, áhitattal zendítették rá:

— Hazádnak rendületlenül
Légy hive óh magyar!

A függetlenségi kör egyévi sikeres, szép, hazafiás működésének magasztosan méltó befejezése volt az az áhitatos, hazafiás ének, mely a tagok ajkán fölzendült.

EGYHAZ ÉS ISKOLA.

A hajduszoboszlói papválasztás. A Hajduszoboszlón megejtett papválasztás felbuzgalommal foglalkozott az egyház presbyteriuma is, amely konstataulta, hogy a választásnál mindkét párt tulment a lelkészválasztásnak törvényesen megengedett korlátain, mindazonáltal a békeesség a jó rend érdekében 28 szóval 5 ellen azt határozta, hogy a felebbezt elutasítani kívánja. 4 presbiter nem szavazott, 22 távol volt. Amint értesülünk, a napokban küldöttség megy dr. Baltázár espereshez, hogy a békés kibontakozást lehetővé tegyék.

Szavazás egyházkerületi főjegyzőre. A debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma szombaton délután tartott ülésén egyházkerületi főjegyzőre való szavazatát ismét Dicsőfi József debreczeni lelkészre adta.

Szavazás egyházmegyei tanácsbíróra. A debreczeni egyház presbyteriuma az egyházmegye megüresült két világi tanácsbírói székének betöltésére szavazatát Kovács József debreczeni polgármesterre és Nadányi Pál bakonyszentgyörgyi földbirtokosra adta.

SZINHAZ.

Heti műsor.

Hétfőn először „A boszorkány”, dráma. („B” bérlet.)
Kedden „A két pisztoly”, népszinmű. („C” bérlet.)
Szerdán „Aranylakodalom”, látványos színmű. („A” bérlet.)
Csütörtökön „János vitéz”, daljáték. („B” bérlet.)
Pénteken Nagy Terus vendégfelléptével „Heidelbergi diákélet”, színmű. („C” bérlet.)

Szombaton „A boszorkány”, dráma. („A” bérlet.)
Vasárnap d. u. „Szókimondó asszonyág”, színmű, este „János vitéz”, daljáték. (bérletszűnetben.)

Elnémult harangok. Tegnap délután zsufolt ház nézte végig a Rákosi és Malonyai nagyszabású színművét, mely jó előadásban került színre. Jó volt Sebestyén, Palágyi, Faragó, Ebergényiné. Különös dicséretet érdemel Hahnel Aranka, aki a beteg Menszáros Margit helyett tegnapelőtt este elfogadta a szerepet és pompásan meg is játszta. Elismerő tapsokat és szép virágot kapott.

János vitéz. Bérletszűnetes előadás. Zsufolt ház pótszékekkel, virággal, tapsorkánál. Ez volt a képe a János vitéz tegnapi, 13-ik előadásának. Rózsa Lili, a János vitéz pompás személyesítője tegnap is elragadó kedvességgel játszotta és énekelte szerepét, amit a lelkes közönség folytonos tapsal honorált. Színpadra léptekor pedig szép virágokból kapott tiszteletét. A király kisasszony szerepében ismét nagy sikere volt a társulat fiatal énekesnőjének Rományi Mariának, aki gyönyörű énekével most is szép sikert aratott. Sok tapsot és egy szép virágcsokrot kapott. Kit nő volt Krémer a francia király szerepében. Bagó szerepét igen szépen énekelte Mezei.

NAPI HIREK.

Lesz-e házbéradó? A házbéradó ügyében az eredmény pár nap múlva nyilvánosságra jut. Az összeírást már teljesen befejezték, a külsőségen az összeszámlálást is megejtették, úgy, hogy csak a belsőség összeszámlálása van még hátra. A belsőségi lakrészek összeszámlálása most van folyamatban és azt még a héten teljesen befejezik. Az eddigi számadatok a város javára dőlnek el és már most kétségtelen, hogy végeredményében a számadatok azt igazolják, hogy a város polgárságára a házbéradó nem vethető ki.

A tanács a márczius 15-iki ünnepeken. A tanács ma tartott ülésén intézkedett, hogy márczius 15-ik ünnepeken kik képviseljék a tanácsot. Az oratoriumban rendezett emlékünnepeken Vecsey Imre főjegyző, Oláh Károly, Szabó Kálmán tanácsnokok és Varga Károly tb. tanácsnok; a kath. főgimnáziumban Körner Adolf és Oláh Károly tanácsnokok, az ev. ref. felsőleányiskola ünnepélyén Kovács József polgármester és Vecsey Imre főjegyző, a Petőfi-dalkör ünnepélyén Király Gyula és Koncz Ákos tanácsnokok képviselik a várost. A délutáni ünnepeken a tanács testületileg vesz részt.

Hajduvármegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt 9 órakor tartotta a vármegyei ház nagytermében a havi ülését, melyen Domahidy Elemér főispán elnökölt. A bizottsági ülésen a megye múlt hónap ügyeivel foglalkoztak az egyes előadók jelentései alapján.

Közegészségügyünk. A megyei közigazgatási bizottság mai ülésén dr. Losonczy Almos tiszti főorvos referált a megye múlt havi közegészségügyéről. A jelentésből kitűnik, hogy a közegészségi viszonyok kedvezőbbek ugyan a január havinál, de még mindig nem kielégítők. A kedvezőtlen időjárás miatt a lobos kórnak fordultak elő minden koruk között különösen a légzőszervekben. Az influenza február végén csökent, de főleg az öregeknél sok esetben halállal végződött. A szokatlanul nagyszámú haláleseteket a tüdőlob és tüdőgümőkór

szaporította. — A hevenyfertőző betegségek állása a következő: Roncsolótoroklob négy községben fordult elő 14 esetben; ezek közül 2 halállal végződött, a többi, egy kivételével, felgyógyult. A vörheny főleg Hajduszoboszlón lépett fel. A megyének 4 községében volt vörhenybetegedés 26 esetben, melyek közül egy lett halálos kimenetelű. Kanyaróban négy gyermek betegedett meg, hasihagymában pedig egy halálozás volt. Az összes hevenyfertőző bántalmakban szenvedők száma februárban 48 volt, kik közül tizen haltak meg. — Rendkívüli haláleset volt 3, öngyilkosság volt 3, külsőszak általi haláleset pedig kettő.

A mentőegyesület létesítése. A városi tanács mai ülésén szóba került a mentőegyesület. Ármós Bálint végrendeletileg 12,359 korona értékű értékpapirt bagyományozott mentőegyesület felállítására. A végrendelező intézkedése szerint a hagyományt a város kezeli mindaddig, míg a tőke annyira fel nem gyűl, hogy abból Debreczenben mentőegyesületet lehessen felállítani. A tanács látva azt, hogy gyümölcsötetés útján csak évek múlva tudná a mentőegyesületet létesíteni, már most megtette az intézkedéseket, hogy a mentőegyesületet vagy társadalmi uton, vagy pedig a város hozzájárulásával mielőbb — mint egyik fontos közszükséglet — felállithassa.

Szaporodás a megyében. Hajdu megyében február hónapban 573 születés közül 23 volt a halva-zületés. 440 haláleset volt s így természetes uton 110 el szaporodott a megye lakossága.

Diszes esküvő. Diszes esküvő volt tegnap d. e. 12 órakor a Deák Ferencz-u. izr. templomban. Nagy és elsőkelő közönség jelenlétében esküdött örök hűséget dr. Szász Ernő, a diószegi állami vasgyár vegyész Popper Klárának, dr. Popper Mór ügyvéd, vármegyei tb. főügyész kedves leányának.

Márczius 15-ikén jelenik meg „Báró Wesselényi Miklós élete és munkái” írta: dr. Kardos Samu. A két kötetes diszmunka bolti ára 30 korona. Előfizetési ára 20 korona. Előfizetéseket április 1-ig elfogad a szerző dr. Kardos Samu, Debreczenben.

A debreczeni zenede növendékei előadásának bemutatására vasárnap matinét rendezett. Ez az első, melyen a több osztályu növendékek vettek részt és heti időközökben következnek a többiek. A növendékek szép tudásról tettek tanúságot, bátor fellépésüket különösen meg kell dicsérenünk. Egy aranyos csöppség, aki először lépett a deszkára, sirva fakadt, amikor ügyes játékáért megtapsolták. Az előadott darabok felerésze magyar szerzőtől való. Haladás! Köztük Brück Gyulának, a zenede neves tanárának egy kisebb darabja. A növendékek közül kiváltak Brück István (füredi Samu tanítványa) gordonkajátékával, Gonda Eszti (tan. Steinacker Viola), Márton Ella (tan. Füredi Samuné), Tikos Etelka (tan. Brück Gyula) zongorán; Dall Aszta Elza énekével (tan. Zivuska Ferenczné), Füredi László, Póka Miklós, Fráter Iván hegedűn (tan. Füredi József). A matinén szépszámu, kiváló hölgyközönség volt jelen.

Teaestély. A Szent Erzsébet jótékony egylet — mint minden második vasárnap, úgy tegnap is 5-től 7 óráig az Arany Bika disztermében teaestélyt rendezett. Az estélyen meggyőződünk arról, hogy annak szép, elegáns, fényes közönsége egyre szaporodik. Mig Rácz Károly művészi zenéjében gyönyörködött a nagyszámú vendégcsereg addig városunk legelőkelőbb hölgytagjai vidáman hordták a párolgó teát, melyet kedélyes, vidám csevegés között szüresölt a szép, nagy társaság.

Köszönetnyilvánítás. Németh András és neje szül. Poránszky Róza ugy a maguk, mint gyermekük Nándor és Aladár, illetve Vilmos Béla nevében hálás köszönetet fejezik ki mindazoknak, kik Agoston fiuk, illetve testvérük elhalálozásának szomorú alkalmából részvétükkel a gyászoló családnak mély fájdalomt enyhíteni igyekeztek.

Köszgyűlés a Hatvan utcai gazdaságban. A hatvan-utcai gazdaság vasárnap tartotta évi rendes közgyűlését Szilágyi Bálint elnöke alatt. A gazdaság vagyona 5895 korona, melyből 1789 korona készpénz, a többi ingatlan. A múlt évi nyereség 1100 korona. A felmentvény megadása után megtartották a tisztújítást. Elnök lett Jobbágy Imre, utazogató felügyelő Kovács János, pénztárnok Kiss András, jegyző Szilágyi Bálint. Választmányi tagok lettek: Harsányi Mihály, Vég Mihály, Burai János, Nagyházi Péter, Takács János, Komlóssy Dezső, Nagy András, Harsányi Imre, Csobán István, Balogh István, Nagy Sándor, Soós János és Nagy Ferencz, póttagok: idősb Bányai István, Mike Ferencz, Czajzing Lajos és Kertész Mihály, számvizsgálók: Jobbágy Imre, Nagy András, Szőke János és Salánky Mihály.

Az adóprés működése. A múlt hónapban Fauszt Elek pénzügyigazgató jelentése szerint — állami egyenes adóban befizettek Hajdumegyében 177,079 korona 82 fillért, amely összeg 8308 korona 99 fillérrel kevesebb a múlt év februári befizetésénél. Az összes befolyt adók összege 1904. februárjában 448,693 korona 68 fillér volt. Ez évi februárban azonban 75,276 korona 62 fillérrel kevesebb adót fizettek be, de azért így is befolyt az adóhivatalhoz 373,417 korona 6 fillér. A múlt hónapban a pénzügyigazgató 3 esetben adott fizetési halasztást.

Keszességet vállal Balassa K. gyógyszerész Budapest—Erzsébetfalva, hogy az általa forgalomba hozott csodahatású valódi angol Balassa féle Ugorkatej az areznak nem árt. Csak egyszer próbaképpen rendeljék meg t. kölgyeink a Balassa-féle ugorkatejet és akkor meg fogják látni a győzést, hogy ezen szépitőszert azonnal eltávolít szepít, májfoltot, vimmerlit, mitessert és mindenféle tisztátlanságot az arezról és a bőrt simítja, fiatalítja és üdíti. Ara 2 korona, hozzá valódi angol Ugorkaszappan 1 kor., puder 120 kor. Kapható minden gyógyszerárban.

Köszönetnyilvánítás. Minadazon ismerősöknek, barátoknak, kik néhai Benedek Arpád Istenben boldogult férjem temetésén megjelenni szivesek voltak a ezáltal mély bánatomat enyhíteni törekedtek ez uton mo dok köszönetet. Fogadják hálás köszönetemet, különösen a boldogult tisztviselő társai, továbbá a munkások dalegylete. Forró kö zönetemet nyilvánítom az „István“-gözmalom tekintetes igazgatóságának, kik bánatom földre sujtó terhét már az első napokban nagylelkűségükkel elviselhetővé tették. Debreczen, 1905. márczius hó 9-én. özv. Benedek Arpádné.

Értesítés. A debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma tudomására hozza az ev. ref. egyház tagjainak, hogy az egyházi adó és közalapi járulék a folyó 1905. évre ki van vetve, s az adókivetési munkálat az egyház számvevői hivatalában közszemlére ki van téve, hol az a hivatalos órák alatt ez évi márczius 14. d. e. 9 órától márczius hó 22-én délután 5 órájáig bárki által megtekinthető. Ennek az adókivetési munkálatnak megtekintésére tehát azzal hivatnak fel ev. ref. egyházunk tagjai, hogy aki a kivetést helytelennek találja, vagy bármi okból helyesbítésre jogot formálni vél: ez iránt az egyházi törvények 251. §-a értelmében a fent kitett idő alatt az egy-

házi számvevői hivatalnál (Egyház'ér 17 sz.) a hivatalos órák alatt felszólamlását akár szóval, akár írásban, megteheti, — későbbi felszólamlásnak hely nem adatik. Kelt Debreczenben az. ev. ref. egyház presbiteriumának 1905. évi márcziusévi hó 11-ik napján tartott gyűléséből. A debreczeni ev. ref. egyház presbiteriuma.

Szociálista gyűlés. A debreczeni nemzetközi szociáldemokrata párt tegnapi délután a vásártéren mintegy 5000 munkás jelenlétében népgyűlést tartott, melyen Tokai János volt az elnök, Makay István pedig a jegyző. Felszólaltak: Nánási Lajos és Szabó Endre, kik a politikai helyzetről és az általános titkos választói jogról beszéltek. A népgyűlés a legnagyobb rendben folyt le.

TAVIRATOK.

A „Debreczen“ eredeti távirata.

Miniszteri eskütétel.

Budapest, márczius 13. Bécsben a király ma délelőtt eskette fel Schönneich Ferenczet új osztrák honvédelmi miniszteri minőségben. Ő az, ki — mint a közös belügyminiszter helyettese — szigorú rendeletet adott ki, hogy aki a szemlén *nem hier-rel, hanem jelen-nel, vagy zdel-vel jelentkezik, meg kell büntetni.*

A háboru.

Budapest, márcz. 13. Pétervárról jelentik: Kuropatkia táviratilag felmentését kérte a cártól a hadak fővezérségétől, mert testileg, lelkileg fáradt és nem viselheti tisztét. Dragimirov tábornok hajlandó a fővezérség elfogadására azzal a feltétellel, ha a generálissimus Miklós Nikolajevics lesz.

Az oroszok mozgósították a 21. és 22. hadtestet.

Londoni értesülés szerint Kuropatkint elfogták a japánok Tien-Lin körül Jvanok tábornokkal és az egész keletázsiai vadashadtesttel együtt.

Az oroszok megkísérelték a japánok feltartóztatását. Tien Lin körül, de eredménytelenül. Az orosz sereg szemmel láthatólag fáradt s nagy rendetlenségben van.

Megszökött gyáros.

Budapest, márczius 13. Gacsó Pál gyáros, akinek az ügyét a budapesti törvényszék múlt hó 18-án tárgyalta hamis bukás miatt, az elfogató parancs elől Amerikába szökött 200 ezer korona passzív hátrahagyásával. Felesége, ki színésznő volt, utána ment. Az apja dúsgazdag gyáros volt, ki fiára sok százezer koronát hagyott, ez azonban kártyázott és könnyelmű életet folytatott.

Tífuszjárvány Rozsnyón.

Rozsnyó, márcz. 13. Az itteni felsőbb leányiskolát tömeges tífuszbetegedések miatt bezárták. A városban sok a tífuszbetegedés. Kilencz ki-papot vittek betegen a kórházba. Az orvosok a közutak rossz vizét tartják a baj okozójának.

Tőzsde.

Budapest, márczius 13.

Buza	1905 áprilisra . . .	19'58
Buza	1905 októberre . . .	19'44
Rozs	1905 áprilisra . . .	17'22
Rozs	1905 októberre . . .	15'56
Tengeri	1905 májusra . . .	15'44
Zab	1905 áprilisra . . .	14'58

Készáru: 5-ig olcsóbb.

Oroszok a forradalomért.

Budapest, márczius 13. Párisból távirják, hogy az ottani orosz kolónia filét tartott, melyen elhatározták, hogy az önkényuralom ellen felveszik a harcot.

Veszedelemes pénz.

Van pénz, amelyik veszedelemes! Ilyen is lehetséges? Mi azt hittük, hogy minden pénz a fillértől az ezer koronáig (mert mint regényolvasó emberek tudjuk ám, hogy ezer korona bankjegyek is vannak, amelyeket az ör- és másfajta grófok szoktak borralalól osztogatni), mind igen hasznos és csak szerencséhez „érték merők“. Most pedig Amerikában kitalálták, hogy van veszedelemes pénz is. Hallatlan szatira. A sikkasztók, betörők, pénzesimlók asylyumban mondják ki, hogy van pénz, — amely bajt okoz. Eddig sajnós, azt tapasztaltuk, hogy az a pénz okoz bajt és bánatot, ami — nincs. Az amerikai milliárdosok, dollárkirályok és pénzfejedelmek hazájában erről a kedélyes állapotr l természetesen nem tudnak és most a washingtoni kongresszus előtt egy törvényjavaslat fekszik, amelynek értelmében az elpiszkolódott, vagy elkopott pénzt forgalmon kívül kell helyezni, mert dr. Darlington Tamás ur, New York városának egészségügyi felügyelője, a javaslat-hoz csatolt szakvéleményében kimutatta, hogy éroz és papirpénz milyen tenyészhelyei a bakteriumoknak.

Szeretnők mi azt az embert látni, aki kihányja az ablakon a pénzét, mert félt a bakteriumoktól. Felszólítunk mindenkit, ha netalán nagyon megtalálna ijedni az alábbi tudományos kimutás után a pénzének fertőző voltától, sziveskedjenek szerkesztőségünkbe elfáradni, mi készségesen elfogadjuk azt azzal a megnyugtató ígérettel, hogy a következő eredményeket mi viseljük.

Különösen jó otthonra találnak a bakteriumok, amelyek ma már szintén „ragaszkodnak“ a pénzhez, mint afajta modern lények, amelyek nem élhetnek meg elvénhedt emberek tüdejében, vagy akár a legszébb szűz alabástrom keblében, a papirpénzen, mert az érozpénz érozanyaga, ha bakteriumokkal érintkezik, a különböző nedvességek oldó hatása folytán veszedelmessé válik rájuk nézve. Szegény kis mikrobák az arany valuta az jelenti számotokra, hogy a viláfgorgalomból ki vagytok zárva, hadat izentek ellenetek a pénzügyminiszterek az arany és ezüst valuta hivei, a himetallisták, a monometalisták. De nincs tökéletes valami a világon. Minthogy a finanszminiszterek elsősorban finanszok és másodsorban miniszterek, azaz a köz szolgái, azért, hogy a ti életeteket megédesítsék és meghosszabbítsák, kényelmetekről gondoskodjanak, olcsó lakáshoz juttassanak, gondoskodnak róla, hogy a papirpénz a nagy, az elérhetetlen bankók minél tovább életben maradjanak.

Míg az érozpénzzel tett kísérletek azt bizonyították, hogy átlag 26, a nagyobbakon pedig átlag 40 élő bakterium telepedhetik le és csak 24 óráig ragaszkodhatik az aranzhoz és ezüsthöz, addig a papirpénzen ha tisztább 1250, ha piszkos, akkor 70 ezer élő bakterium rendezkedhetik be rajta urí kényelemmel és pedig hónapos szobauraként, mert egy hónapig élnek rajta. Valószínűleg azért, mert a nagy bankók jó zairos és hizott kezű, tőkések kezein forognak, akiknél nem kelnek hamar lábra, mint a kis ezüst és aranypénzek, melyek nekünk szegényeknek — nemleges valutánk. A Wertheim kassza, kitűnő levegő, ott szaporodnak a kis gümők, amelyek így a pénz-óriások révén egyik milliommostól a másik-hoz cipelik a fertőzést.

De jó, hogy nem vagyunk milliomosok!

Magyarok szent napja.

Jöjj, napok legszebbje, leghatalmasabbja,
M rozius szent napja!
Ibolyát fakasztó, mennyeket dörgető,
Zarnokot pusztító nagy, szentséges idő...
Aradj a szivekbe virágtermő hévvel,
Tisztító villámias bűvös erejével!...
Jöjj, csodálatos nap! Szállj le ránk lobogva,
Mint pünkösdi lángok az apostolokra!

Szállj a lelkeinkbe ó tüzes lehellet,
Hogy hiven kitartsunk népünk joga mellett!
Hogy az arany jármok bölcs magasztalói
Ne iássanak minket gyáván meghajolni!...
Hogy bármit kínáljon a Cézároknak jobbja,
Mi a szabadságot tartjuk legnagyobbra!...
Hogy más drágaságunk ne legyen minékünk,
Csak hazánkban való örökös hűségünk!...

Csajj a kétkedőkre ó tüzes igazság,
Hogy buzgó hitünket meg ne haborgassák!
Verd a lényalókat, a hizelkedőket!...
Haragos lángoddal addig égesd őket,
Mig föltamad bennük a vezeklő bánat,
Mig esengve nyújtják karjukat utánad,
Mig szegyenbe oivad hajdani gazságuk,
Mig kiszül belőlük minden szolgaságuk!

Henye főur sejtse, hogy az élet drága,
S legszebb boldogságunk! népünk boldogsága!

A paraszt, a munkás ünnepeljen velünk,
Mint egyenlő társunk, igazi testvérünk!
Papok imádsága, kalmár veritéke;
Mind a te fenséges napodat dicsérje!
Minden nemes szándék váljon erős tette,
Minden gondolatunk hazaszeretetté!

Teljék meg a légkör a fényes szellemekkel,
Mind dallal, sugárral a tavaszi reggell!
Mégdiósült Tizek lebegő gardája
Buzjon a fülünkbe, mint érc-kürtök szája!...
Mig szívünk vadul ver, mig a szemünk
ragyog,

Erozzük: itt vannak a dicsők, a nagyok!...
Jön büszke Petőfi, Jókait ő elve,
Jön megváltó Kossuth csodatévő lelke!...

Magyarok, vigyázzunk!... Mind itt vannak!
Elnek!

Nagy, bírói szemmel látnak és ítélnék!
Ahogy a kísértést, rendületlen alítuk,
Ahogy vas-jellemmel a hazát szolgáltuk,
S inkább élünk hittel gyászban, gyötrel-
lemben,

Semmiat árulással trónusokkal szemben:
A szerint megyünk majd, ha pályáknak vége
Vagy a kárhozatba, vagy üdvösségből!...

Minket századokig öltek és raboltak,
Ördögnél gonoszabb megrontóink voltak!...
De tömérdék börtön, verpad ellenére
Eg, daczol, eget kér a magyarság vére!...
Es mig végenyészet nem lesz ur e népen:
Te maradsz öröké mindnyájunk szemében
A napok legszebbje, leghatalmasabbja,
Márczius szent napja!

Ábrányi Emil.

A tisztviselő-egylet jubileuma.

— Diszközgyűlés. —

— márczius 13.

Ritka, szép ünnepség folyt le tegnap délelőtt a kereskedelmi iskola dísztermében. A debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesülete ünnepelte fenállásának 25. évfordulóját.

Egy negyedszázad telt el az egyesület megalakítása óta és ez a 25 év csendes, de áldásos munkásságban tölt el az egyesület fölött.

A diszközgyűlésről és az azt követő rendes közgyűlésről szóló tudósításunk a következő:

A kereskedelmi iskola dísztermét teg-

nap délelőtt a tisztviselők nagy csapata töltötte be. A debreczeni tisztviselők önszegélyző egyesülete délelőtt tíz órakor 25 éves fenállására diszközgyűlést tartott.

Az egyesület tagjain kívül igen sok vendég jelent meg, közöttük Domahidy Elemér főispán, Kovács József polgármester, a város és a megye több hivatalnokai, de ott láttuk a vendégek között a helyőrség néhány előkelőbb tisztjét is.

Az elnöki emelvényen Simonffy Imre kir. tan. elnök, Opniss Péter egyik alapító, Oláh Károly tanácsos, igazgató és Kiss Sándor titkár foglaltak helyet.

A diszközgyűlést Simonffy Imre az egyesületnek 25 év óta elnöke, nyitotta meg. Szerencséjének tartja, hogy 25 év után is elnökölhet. A tagok és a vendégek üdvözlése után Oláh Károly beszélt az egyesület 25 éves múltjáról, Zoltai Lajosnak az egyesületről írott munkája nyomán. A kiváló történettudósnak és régiségbuvárnak ez a munkája foglalkozik az egyesület megalakulásának nehézségeivel, a fejlődés minden fázisával részletesen és kimerítően.

Oláh Károly azután Opniss Péternek az egyesület alapítása körül szerzett nagy és örök érdemeit méltatta, mire Székely Ferencz felügyelő beszélt. Örömmel látta, hogy az egyesület nemcsak betölti hivatását, de igen szépen halad és virágzik. Indítványára a diszközgyűlés jegyzőkönyvi köszönetet szavazott az elnökségnek az önfeláldozó munkásságért.

Materoy Lajos felszólalása után Opniss Péter meghatott hangon beszélt érdekes dolgokat a megalapításról.

A diszközgyűlésen elhangzott dicséretnek nem őt illetik, mert a főérdem nem a maghíntőké, hanem az öntözőké. Kívánja, hogy az egyesület sikerei egyre növekedjenek.

Simonffy Imre mondott még meleghangú beszédet, mire a diszközgyűlés véget ért.

Kevéssel azután az évi rendes közgyűlést tartották meg. Az évi jelentés után a számadásokat intézték el. 2252.82 korona bevétel volt az egyesületnek 1076.29 korona kiadással szemben.

A múlt évet tehát 1122.53 korona nyereséggel zárja az egyesület.

Az igazgatósági tagok közül 2 lemondott, 7-nek pedig lejárt a mandátuma. Ezek helyére beválasztották a következőket: Bárdos Géza, Boczner Frigyes, Harsányi Gusztáv, Szávay Gyula, Medgyessy Ferencz, Oláh Imre, Oláh Károly, dr. Kun Mihály és Kiss Sándor. Póttagok: Aczél Géza, Orosz István, Lencsés István, Des Combes Henrik, Kozma László, Dienes Barna és Szojka Gyula.

Felügyelő bizottsági tagok lettek: Handtel Vilmos, Csathy Zsigmond és Tikos József. Póttag: Vetéssy Béla.

Oláh Károly indítványára köszönetet szavazott a közgyűlés az egyesület jóakaróinak. Ugyanazok jegyzőkönyvi köszönetet szavaz a debreczeni sajtónak az egyesület erkölcsi támogatásáért.

Az egyesület belügyeit érdeklő néhány apróbb ügy elintézésével befejeződött a közgyűlés, melyet igazgatósági ülés követett.

TÖRVENYKEZÉS.

Esküdtszéki főtárgyalás. A debreczeni esküdtszéki bíróság szombaton délután a vasárnap délelőtt is folytatta az apagyilkossági kísérlettel vádolt ifj. Molnár Balogh Miklós hajdunánási legény bűnpörének tárgyalását. A tanukihallgatások során kihallgatták a vádlott testvéreit, nagybátyját, Tóth Imre osztrigát és a letartóztatást vezető két nánási osztrigát és városi hajdút, akik Porokoláb Sándor, a vádlott nagybátyja kivételével mind terhelőleg vallottak. Vasárnap délelőtt a tanukihallgatásokat befejezték a kérdések feltevésére került a sor. A per-

beszédék megtartása előtt a főmagánvádló öreg Molnár Balogh Miklós, a vádlott apja vádját elejtette s fia megbüntetését nem kívánta. Az ügyész azonban hivatalból, üldözendő cselekményről lévén szó, a vádat fentartotta. Ma délelőtt a királyi ügyész vádbeszédét mondotta el, a mire dr. Bacsó Dezső ügyvéd mondott a fényes jogi tudományra valló, hatalmas és nyomós argumentumokkal teljes vádbeszédét.

VEGYES HIREK.

— **Ki a gyöngy?** Erdekes perben fog dönteni a hamburgi bíróság. Egyik hamburgi előkelő vendéglőben egy ur és egy hölgy jelent meg egyik este s osztrigát rendeltek. Az első osztrigában a hölgy egy gyönyörű gyöngyöt talált. Kísérője még az étkezés ideje alatt egyik szomszédos ékszerészhez sietett, aki három ezer márkát ígért a gyöngyért. Az illető azonban nem érte be ezzel az összeggel s visszament a vendéglőbe s ott a többi osztrigát is megvizsgálták, azonban több gyöngyöt már nem találtak. Epp akkor ért oda az ékszerész is, aki figyelmeztette a vendéglő tulajdonosát a gyöngyre. A tulajdonos visszakövelelte a gyöngyöt a vendégtől, aki azonban nem akarta visszaadni. Csakhamar az összes vendégek a vitás gyöngy köré csoportosultak s az egyik rész a tulajdonosnak ítélté a gyöngyöt, míg a másik csoport a vendégek adott igazat. Az ékszerész hatezer márkát ígért a gyöngyért azzal a megoldással, hogy az összegben osztozkodjanak meg. A vendég nem adta vissza a gyöngyöt s a vendéglős talált tárgyat elikkasztása ozimen pört indított a vendég ellen s most a hamburgi bíróság fog dönteni a gyöngy sorsa fölött.

— **Egy párisi rablósövetség története.** Nagy feltűnést keltő bűnper tárgyalását kezdte meg tegnap egy esküdtszék Amiensben. Hatalmasan szervezett rablósövetségről van szó, mely több éven át hol itt, hol ott felütve fejét, egész Franciaország területére kiterjesztette áldásos működését, míg székhelyét Párisban tartotta. Valamennyi tagját a szövetségnek még nem sikerült kézrekeríteni; huszonkilenc emberre azonban már kimutatták a bandához való tartozást. Ezek közül is 5 még ismeretlen helyen rejtőzik, egy időközben meghalt, úgy, hogy csak huszonhárom mákvirág, köztük négy asszony, került a vádlottak padjára. A bandának fejét Jacobnak hívják, ami természetesen — mint a többi tag neve is — csak amolyan zsvány név. Ő is, valamint a banda többi tagja is legnagyobb részben Dél-Franciaországból való. Kirándulásukra Párisból indultak ki előre megállapított terv szerint. Leginkább olyan házakba törtek be, amelyeknek lakói nem voltak odahaza. Természetes, hogy gyilkosságtól sem riadtak vissza s a kirándulásoknak már több ember esett áldozatul titokzatos módon. Különös előszeretettel foglalkoztak templomok kifosztásával. Többek közt a soursi székesegyházból kétszáz ezer frank értékű régi gobelint emeltek el. Összesen rablásaik értékét egy millió kétszáz ezer frankra becsülik. Maga a banda vezére nem kevesebb, mint 106 esetben vezette a rablásokat.

REGÉNYCSARNOK.

Párisi régénye.

Irta: Florich.

Az eset teljesen, átlátszóan tiszta volt s így érthetetlen, de való, hogy a segédek mégis egészen hajnalig tárgyalták az ügyet.

Jacques Amadis, főhadnagy az első vérteseknél, nyugodt közönyvel olvasta a „Gil Blas”-t a Cercle Militair ben, midőn belépett Guy Tellemont főhadnagy és nagyon hideg, nyugodt arczzal foglalt helyet mellette; senki sem vehete észre, miről beszélnek.

— Ugye tudod, hogy számadásom van veled? — kérde Guy.

— Azt nem tudom, hogy számadásod volna, — de ha van, rendelkezésedre állok, — felelt Jacques.

Hajnalban meghozták a segédek a határozatot. Konstatálták, hogy játék közben nagyon, de nagyon megsértette Jacques-ot, ennek következtében holnap a Parc de Princesben verekesznek pisztolylyal.

Nem volt érdemes a párbajig vinni a dolgot. Nem volt annak semmi alapja.

Ezelőtt két évvel történt, hogy Jacques-ot a saját kérelmére beosztották a senegali spahikhoz, amikor Madagaszkart akarta okkupálni a köztársaság.

Jacques nagyon vágyott a piros szalagra. Meg is kapta.

Marseilleben került csak a lázongó sziget felé induló spahijai közé — s alig értek partot, az első kémszemle alatt megkapta azt a golyót, ami megszerezte neki a becsületrendet s ami hazaküldte reknavaleszkálni, mikor a kedves testvérek — a lazareth ápoló asszonyai — kezéből kiszabadult.

Ment haza. — A beaumonti kastélyban triumphálva fogadták a sebesült hadastyánt, akinek ifjn, pezsgő vére, egészséges szervezete mihamar visszahozta épségét és élvezte szabadságát tele tüdővel.

Akkor ismerkedett meg Renée Tellemonttal — jó pajtása, Guy Tellemont nővérével, aki a szomszédságban, a chateau Fleuriben lakott szüleivel.

Renée nagyon szép leány volt, Jacques alig huszonhatéves katonatiszt, következőképpen a flirt vége szerelem lett — legalább Jacques nagyon megpörkölte a szívét és Renée minden jogot és okot megadott, hogy higgye, miként ő is szereti.

Egy nap Amadisnak vendége érkezett Jo barátja és bajtársa, Bolovszky Jarosláv herceg (kapitány az I. vérteseknél) jött meglátogatni a madagaszári hőst.

A herceg egy emigrált lengyel főúr fia, naturalizált francia, de még mindig daliás, szép ember volt — de aki végigélte az élet minden élvét és nem affektálsból, de lelkéből unta az életet. Csaknem teljesen vagyontalan volt, nyakig uszott az adósságban, mert neve, rangja, az ezrede — a legpompásabb ezred — tisztikarára rótt társadalmi kötelezettség kényszerítette a túlköltekezésre.

Jacques nagyon szerette a koravén rouét és nagy örömmel fogadta s a szerelmes emberek ostoba hiúságával sietett neki megmutatni szive szerelmét, Renét — akit már teljesen magáénak, a mátkájának tartott.

Tellemond, az üzletétől visszavonult dugsgazdag kereskedő és felesége képtelen örömben borultak a nagynevű kapitány érkezésére, végtelenül hízelt nekik, hogy egy eleven herceg van a házukban.

Renée is csak néhány perczig nézte a Bolevszky kopaszodó fejét s aztán elgondolta, hogy mégis csak szebben eseng, ha valakit princesse de Bolevszkynek hívnak, mint madame Amadisnak — s akkor sonica volte facet csinált, Jacques-ot nem vette észre — nem volt szava, tekintete csak a herceg számára, aki nem kívánt mást, mint milliomos leányt venni el.

Amadis jól látta a játékot, fájt is, sajgott is a szíve, de férfi önézete tiltotta, hogy mutassa azt és így lett Renée a Bolevszky herceg neje, — Jacques volt az egyik vőfély.

A Tellemont papa jóvoltából pompásan szép kis fészekbe költözött a hercegi pár. Bolevszky otthagyta az ezredét. Már nem volt szüksége az arany vállrojtokra, de a vértje ott ragyogott a dohányzószoba falára akasztott fegyvergyűjtemény közepén.

(Folyt. köv.)

M. A. Vasutak menetrendje

1904. évi okt. hó 1-től.

Debreczenből indul:	idő	ó.	p.
Budapest felé (vegyesvonat)	d. u.	8	30
Budapest felé (gyorsvonat)	d. u.	4	16
Budapest felé (gyorsvonat)	reggel	8	57
Budapest—Nagyvárad felé	d. u.	12	07
Budapest—Nagyvárad felé	este	10	31
P.-Ladány Nagyv. felé minden kedd	d. e.	11	12
Osak P.-Ladányig	este	8	10
Osak P.-Ladányig motor menet	reggel	5	08
Szatmár—Máramarossziget felé	d. u.	8	56
Osak Szatmárig (gyorsvonat)	este	6	41
Osak Szatmárig (teher v. szem.-száll. v.)	este	7	56
Szatmár—Máramarossziget felé	éjjel	2	50
Szatmár—Máramarossziget felé (gyorsv.)	d. u.	12	07
Osak Szatmárig	reggel	5	10
Miskolc—Kassa felé	reggel	8	15
Miskolc—Kassa felé	este	6	56
Szerencs—S.-A.-Ujhely—Kassa felé	d. u.	4	11
Osak Nyiregyházig	d. u.	2	10

Budapestre érkezik:	idő	ó.	p.
A reggel 8 ó. 57 p.-kor induló gy.-v.	d. u.	1	50
A déli 12 ó. 07 p.-kor induló sz.-v.	este	6	40
Az este 10 óra 31 p.-kor induló sz.-v.	reggel	5	45
A délután 4 ó. 16 p.-kor induló gyorsv.	este	9	35

Budapestről Debreczenbe indul:	idő	ó.	p.
A délután 12 ó. 6 p.-kor érkező gyorsv.	reggel	7	26
A délután 3 ó. 29 p.-kor érkező szem.-v.	este	9	—
Az este 6 ó. 26 p.-kor érkező gyorsvonat	d. u.	2	—
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szem.-v.	este	7	05
Az éjjel 2 ó. 24 p.-kor érkező szem.-v.	este	9	15
P.-Ladányig gyorsvonat átszállítással	d. u.	12	08

Debreczenbe érkezik:	idő	ó.	p.
Budapest felől (gyorsvonat)	d. u.	8	29
Budapest—Nagyvárad felől	este	6	26
Budapest—Nagyvárad felől (gyorsvonat)	éjjel	2	24
Budapest Nagyvárad felől	d. u.	8	15

Osak P.-Ladánytól	reggel	7	45
Osak P.-Ladánytól motor menet	"	5	08
Kolozsvár—Nagyvárad felől	"	7	26
Osak Szatmár I (gyorsvonat)	"	8	48
Osak Szatmár felől	d. e.	11	37
Osak Máramarossziget felől (gyorsvonat)	d. u.	8	56
Osak Máramarossziget felől	este	10	11
Már. marossziget—Szatmár felől	"	6	40
Osak Szatmár feől	reggel	7	30
Kassa—Miskolc felől	d. e.	1	31
Kassa—S.-A.-Ujhely—Szerencs felől	este	7	50
Kassa—Miskolc felől	d. u.	8	48
Osak Nyiregyháza felől	reggel	7	33

Értesítés.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, hogy néhai özv. Mede Gyuláné

faiparáru-üzletét

átvettem és azt a háztartásban és gazdaságban szükséges árucikkkel felszereltem. A legszolidabb árak mellett árusítanak: falapátok, székek, kosarak, gyékények stb.

A közönség szives pártfogását kérem. Kiváló tisztelettel

Dankó Mária.

275. v. k. szám. 1905

Arverési hirdetmény.

A debreczeni kir. járásbírósnak V. 137/2—1905. számú végzése folytán közhirre tétetik, miszerint Közgazdasági bank részére Kozma Lajos és Társai vámospécsi és debreczeni lakosoktól 300 korona tőke, ennek 1904. évi szeptember hó 4. napjától számítandó 6%-os kamatai és eddig összesen 70 korona 48 fillér perköltőség erejéig 1905. évi február hó 1-én és 1905. évi február hó 7-én bíróilag le- és felülfoglalt és 1306 koronára becsült butorok és egyéb ingóságok 1905. évi április hó 1-én délután 5 órakor kezdetét veendő és Vámospécsen, — folytatólag Debreczenben, Szappanos-utca 17. sz. a. megtartandó nyilvános birói arverésen, a legtöbbet ígérőnek azonnali készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Debreczen, 1905. évi március hó 1 én.

Oláh Géza, birói kiküldött.

Apró hirdetések.

|| Dija 10 szög 40 fillér, minden további
szög 4 fillér, vastagabb betűkkel nyomta-
tott szög 8 fillér. ||

Nyavalyatörés!

Ki nyavalyatörés, görcs és más ideges álla-
potba szenved, kérjen iratot, ingyen és bér-
mentve kapható a szabd. hattyú gyógyszerár-
Majna Frankfurt.

Kerestetik!

egy nagy, vagy
két kisebb szoba

egyleti helyiségnek,

≡ olcsó házbérért. ≡

Értekezhetni

a városi nyomdában.

A dr. Borsos-féle

Hajszesz és Hajkenőcs

biztosan megszünteti a haj
hullását, a hajvégek meg-
törését, a haj elmolyo-
sodását. Teljesen ártalmat-
lan. — Elősegíti a haj
növést és annak színét
nem változtatja meg.

1 üveg Hajszesz ára 1-2 kor
1 tégely Hajkenőcs ára 1 kor.

Kapható:

MIHALOVITS J.

gyógyszertárban

DEBRECZEN,

Főtér 31. szám.

Köhögés, rekedtség s hurut ellen nincs jobb
RÉTHY-féle

pemetefű cukorkának!

Vásárlásnál azonban vigyázzunk és
határozottan RÉTHY-félét kérjünk
mivel sok haszontalan utánczata van
1 doboz 60 fillér.

Csak RÉTHY-félét fogadjunk el.

Az általánosan elismert kitűnő

Mohai Ágnes

természetes gazdag szénsavtartalmu
ásványviz, amely összetételénél fogva
a forgalomban levő külföldi vizekkel
szemben z első helyen áll, ugy azo-
kat minden tekintetben felülmulja
főraktára:

Máyer Jenőnél

1 literes üveg 19 kr.

1/2 " " 13 "

mélyen leszállított áron kapható.

Uj! **Megnyílt!!** Uj!

a Kossuth-utczai Maradék áruház

olcsóbb minden végeladásnál.

Mint hogy kizárólag rőfös árut rendezünk
be, a raktáron levő összes czipő, kalap, női
és férfi fehérneműek, miederek, kesztyű,
nyakkendő, harisnya, női és fiu ruhák,
esernyők stb. fél árban árusítjuk el.

Uj!

Székely Jenő és Társa utódai

≡ Kossuth-utca 15. sz., Gyógyszertárral szemben. ≡

Uj!

ÜZLET MEGVÉTEL!

Piacz-utca 7. sz. és Lovass és Ladányi-féle
Kossuth-utczán létezett divatáru üzleteket megvettük.

Az összes raktáron levő áruk

rendkívüli olcsó áron eladatnak.

A részletes eladás e hó 13-án
hétfőn veszi kezdetét Piacz-utca 7.
szám, a Vecsey-házban.

≡ **Donogán és Somossy** ≡

állandó főüzlete.

Kistemplom-bazár.